

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: V. C. L., narozený dne X,
státní příslušností X,
naposledy známým pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců
Balková, sídlem Balková 1, 331 65 Tis u Blatna,
právně zastoupen Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem,
sídlím Vinohradská 22, 120 00 Praha 2,

proti
žalované: Policie České republiky,
Ředitelství služby cizinecké policie,
sídlím Olšanská 2, 130 51 Praha 3,

v řízení o žalobě ze dne 10. 6. 2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 5. 2022, č. j. CPR-13182-3/ČJ-2022-930310-V236,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se, při pobytové kontrole Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „správní orgán I. stupně“) dne 21. 2. 2022, po spatření policejní hlídky dal na útěk, v čemž mu bylo hlídkou zabráněno bez použití donucovacích prostředků. Žalobce nepředložil žádný cestovní doklad a ani oprávnění k pobytu na území České republiky

nebo na území jiného členského státu Evropské unie. Následně správní orgán I. stupně s žalobcem dne 22. 2. 2022 zahájil řízení ve věci správního vyhoštění podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť žalobce pobýval na území České republiky bez cestovního dokladu a bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn. Do sepsaného protokolu žalobce uvedl, že odcestoval ze své vlasti, tj. Vietnamu, v roce 2018 do Rumunska za účelem vydělat peníze. Do Rumunska přicestoval na základě cestovního dokladu a pracovního víza, kde rok a půl pracoval. Poté si našel převaděče, aby ho dostal dál do Evropy. Pouze v Rumunsku cestoval s pasem a vízem, poté již všude cestoval nelegálně. V roce 2020 se přes převaděče dostal žalobce do Německa, kde byl také asi rok a půl a také tam pracoval. Během cesty z Rumunska do Německa ztratil žalobce svůj cestovní pas a ztrátu cestovního dokladu nikde nehlásil. Poté přicestoval dne 5. 11. 2021 do ČR zaplaceným vozem. Od doby, co přicestoval na území ČR, pracoval v tržnici SAPA a posledních pár dnů před svým zadržením pracoval na stavbě. Na území ČR bydlel v tržnici SAPA, přespával u jednoho stánku. Žalobce je ženatý. Na území Vietnamu má matku, sestru, manželku a dvě děti. Ve Vietnamu bydlí v rodinném domě, který vlastní jeho manželka. Na území ČR a ani na území EU nemá žalobce žádné rodinné příslušníky a nemá ani žádný majetek. Jak sdělil žalované do protokolu, byl si vědom toho, že na území ČR může pobývat pouze s platným cestovním dokladem a vízem.

2. Správní orgán I. stupně pak dne 22. 2. 2022 uložil žalobci správní vyhoštění, a to rozhodnutím č. j. KRPA-59053-15/ČJ-2022-000022-ZSV. Správní vyhoštění bylo uloženo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a 4 zákona o pobytu cizinců se stanovenou dobou 2 roků, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území států EU. Své rozhodnutí správní orgán I. stupně založil na tom, že žalobce byl na přelomu let 2021 a 2022 nelegálně na území ČR, konkrétně bez platného cestovního dokladu a pobytového oprávnění. Podle ustanovení § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovil žalobci dobu k vycestování z území členských států EU do země státního občanství cizince nebo třetí země, kde je oprávněn pobývat nebo která ho přijme, a to do 30 dnů ode dne nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí. K odvolání žalobce žalovaná toto rozhodnutí potvrdila.
3. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce žalobou. V ní namítl především interpretaci skutkových zjištění žalovanou v kontextu žalobcovy specifické situace. Žalovaná prý nezohlednila, že žalobce žil v ČR nelegálně pouze tři měsíce, přičemž se nedopouštěl protispolečenského jednání. Zvolené opatření je podle žalobce nepřiměřená a natolik stigmatizující, že měla žalovaná zvážit uložení alternativního (smírného) řešení. Tvrzenou nepřiměřenost zvoleného opatření způsobuje rovněž nezohlednění spolupráce žalobce se žalovanou. Žalovaná se dále nezabývala přiměřeností dopadů napadeného rozhodnutí na život žalobce, zvláště na jeho soukromé poměry. Žalobce dále namítl uložený krátký časový interval k vycestování, v němž si nebude moci obstarat letenky. Celkově žalobce napadenému rozhodnutí (jakož i předcházejícímu rozhodnutí prvostupňovému) vytkl nejednoznačnost, najmě pak ve vztahu k důvodům rozhodnutí a popisu žalobcova pochybení.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dále na shromážděný spisový materiál ve věci.

5. Žaloba není důvodná.
6. Podrobnost a kvalita žaloby předurčují rozsah a intenzitu přezkumné činnosti soudu i nezbytný rozsah odůvodnění jeho rozhodnutí (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 4 As 3/2008-78 ze dne 24. 8. 2010, č. 2162/2011 Sb. NSS). Žalobce nijak nerozporoval konkrétní skutková zjištění správních orgánů (jinými slovy: nezpochybnil nelegálnost svého pobytu), omezil se na sedm okruhů námitek: nejednoznačné odůvodnění (první okruh), krátký čas nelegálnosti pobytu (druhý okruh), spolupráce se žalovanou (třetí okruh), absence protispolečenské činnosti (čtvrtý okruh), neupřednostnění smírného řešení (pátý okruh), nezohlednění soukromých poměrů (šestý okruh) a krátký čas pro organizaci cesty z ČR (sedmý okruh).
7. K prvnímu okruhu námitek: z napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá povaha protiprávního jednání žalobce. Toto jednání žalovaná popsala konkrétně (např. str. 5 napadeného rozhodnutí). Žalobce pobýval na území ČR v řádu měsíců bez pobytového oprávnění i bez cestovního dokladu. Toto jednání spojuje s uložením správního vyhoštění zákon o pobytu cizinců v ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a 4.
8. K druhému okruhu námitek: sám žalobce se v žalobě přiznává, že na území ČR pobýval nelegálně tři měsíce (str. 3 žaloby). Zákon přitom uložení správního vyhoštění nepodmiňuje délkou nelegálního pobytu od čtyř měsíců výše. Navíc žalovaná žalobci uložila vyhoštění v délce dvou roků, ačkoliv podle zákona mohla žalobci uložit vyhoštění až pětileté. Již v tomto shledává soud za zjevné zohlednění specifik žalobcovy situace žalovanou, jak také dokládá odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 7 a 8.
9. Ke třetímu okruhu námitek: otázka případné spolupráce jde žalobci k tíži, neboť ten zaprvé po příchodu na území ČR neučinil dobrovolně žádný krok k legalizaci svého pobytu a zadruhé se před kontrolou ze strany žalované pokusil utéct.
10. Ke čtvrtému okruhu námitek: žalobce na str. 3 žaloby uvádí, že se během svého nelegálního pobytu nedopouštěl protispolečenské činnosti. Zde si soud dovoluje podotknout, že již porušení zákona představuje protispolečenskou činnost, poněvadž účel zákona spočívá v ochraně a naplňování společenského zájmu. V daném případě zájmu na stanovení podmínek pro pobyt cizinců na území ČR. Tyto podmínky žalobce nesplnil.
11. K pátému okruhu námitek: zde soud zčásti odkazuje na svou argumentaci k druhému okruhu žalobních námitek, totiž, že žalobci bylo správní vyhoštění uloženo při dolní hranici, v čemž je obsažen též jistý zmírňující prvek. Zčásti zde soud musí odkázat rovněž na argumentaci k třetímu, resp. prvnímu okruhu, jelikož alternativní řešení by ve svém provedení ještě více spoléhalo na dobré vůli žalobce, čemuž empiricky brání žalobcův dosavadní přístup k českým správním orgánům a k českému právnímu řádu.
12. K šestému okruhu námitek: žalobce do zaprotokolovaného výsledku dne 22. 2. 2022 uvedl, že v ČR žije sám, nemá zde vůči žádné osobě vyživovací povinnost, nemá zde žádné příbuzné. Ani žádné závazky či pohledávky. Tyto skutečnosti žalovaná evidentně a výslovně zohlednila (vizte str. 3 a 5 již prvostupňového rozhodnutí ve věci).
13. K sedmému okruhu námitek: soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 8, především na možnost požádat o pomoc zastupitelský úřad žalobcovy vlasti v ČR. Zároveň soud dodává, že se čas na přípravu vycestování žalobci prodloužil o délku soudního řízení.

14. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšné žalované nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 9. srpna 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně